

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **K. K. K-design s.r.o.**
sídlem Na Kopečku 1041/14, 751 31 Lipník nad Bečvou
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Chuchmou
sídlem Lešetím II 7147, 760 01 Zlín

proti
žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**
sídlem Kolářská 451/13, 746 01 Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2019 č. j. 112/1.30/19-5, ve věci pokuty
na úseku bezpečnosti práce

takto:

- I. Rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 27. 6. 2019 č. j. 112/1.30/19-5 se
zrušuje. Rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a
Olomoucký kraj ze dne 25.10.2018 č.j. 9988/10.30/18-13 ve znění opravného

rozhodnutí ze dne 26.2.2019 č.j. 9988/10.30/18-19 se **zrušuje** v rozsahu výroků III., IV. a V. Věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Petra Chuchmy, sídlem Lešetím II 7147, 760 01 Zlín.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše nadepsaného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo v nepatrné části změněno rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj ze dne 25.10.2018 č.j. 9988/10.30/18-13 ve znění opravného rozhodnutí ze dne 26.2.2019 č.j. 9988/10.30/18-19, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu (nyní přestupku) na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. s) zákona č. 251/2005 Sb., v rozhodném znění (dále jen „zákon o inspekci práce“), jehož se dopustil porušením povinnosti zaměstnavatele stanovené v § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 309/2006 Sb., v rozhodném znění (dále jen „z.č. 309/2006 Sb.“), žalobci byla uložena pokuta 15 000 Kč.. Zároveň bylo zastaveno správní řízení ve věci podezření ze spáchání jiných přestupků (výroky I. a II. rozhodnutí).
2. Žalobce v žalobě namítl nepřezkoumatelnost rozhodnutí obou stupňů. Žalobci bylo kladeno za vinu, že jako zaměstnavatel neorganizoval práci tak, aby byly dodržovány zásady bezpečného chování na pracovišti, přitom není vůbec zřejmé, jak k tomu správní orgány dospěly, jakého konkrétního protiprávního jednání/opomenutí se žalobce podle nich dopustil. Žalobce přitom v průběhu řízení tvrdil a dokládal, jak práci organizoval, správní orgány však důkazy neprovedly a v rozhodnutí obecně uvedly, že nebyla zjištěna žádná skutečnost, která by naznačovala, že žalobce vyvíjel jakoukoli snahu o to, aby stanovené pracovní postupy byly dodržovány. Správní orgány se dopustily obrácení důkazního břemene. Žalobce v žalobě popsal konkrétní postupy i důkazy, které navrhoval a které nebyly provedeny, přičemž uzavřel, že vynaložil veškeré úsilí, které lze vzhledem k poměrům rozumně požadovat.
3. Žalovaný ve vyjádření nesouhlasil s tím, že by rozhodnutí byla nepřezkoumatelná. Správní orgány nejsou oprávněny ani povinny určovat zaměstnavatelům, jakým konkrétním způsobem mají bezpečně organizovat práci zaměstnancům. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č.150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že věc se týká dne 15.5.2017, kdy žalobcův zaměstnanec Z. N. v příručním skladu materiálu odebíral sám dřevotřískové desky opřené o stěnu tak, že 3 až 4 desky opřel o sebe a pak se pokoušel ze strany vytáhnout další desku. Desky jej však převážily, udeřily do hlavy, zaměstnanec spadl na podlahu, desky mu způsobily pracovní úraz. Žalobce jako zaměstnavatel v průběhu správního řízení doložil

množstvím listin, že stanovil příslušné pracovní postupy, že s nimi byli zaměstnanci včetně poškozeného opakovaně seznámeni, byli poškoleni ohledně řádu skladu, manipulace s břemeny atd. atd., takže správní orgán 1. stupně nakonec zastavil řízení ve věci přestupku podle § 30 odst. 1 písm. f) zákona o inspekci práce (tj. zajištění dostatečných a přiměřených informací a pokynů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci - výrok I.) a ve věci přestupku podle § 30 odst. 1 písm. s) zákona o inspekci práce ve spojení s § 5 odst. 1 písm. b) z. č. 309/2006 Sb. (povinnost stanovit pracovní postupy - výrok II.). Žalobce byl však uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 30 odst. 1 písm. s) zákona o inspekci práce ve spojení s § 5 odst. 1 písm. b) z.č. 309/2006 Sb., když jako zaměstnavatel neorganizoval práci tak, aby byly dodržovány zásady bezpečného chování na pracovišti. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce stanovil správný postup při odebírání dřevotřískových desek tak, že s velkými deskami mají manipulovat vždy dva zaměstnanci, s malými stačí jeden, vždy však je nutno odebírat desky po jedné a každou odebranou nejprve opřít stabilně o stěnu než bude manipulováno s další deskou. Žalobce v průběhu správního řízení vedeného orgánem 1. stupně namítal, že pracovníci byli opakovaně proškolení, poškozený pracuje jako stolař již několik let, má rozsáhlé odborné zkušenosti a byl na správný postup jednatelem také upozorňován. Žalobce doložil čestná prohlášení tří zaměstnanců (dva stolaři, jeden montážní dělník) o tom, že byli proškolení a seznámeni se správnými postupy. Zaměstnanec I. M. nad to uvedl, že „pan K. kolegu Z. – nás několikrát ústně upomínal, jak správně manipulovat s laminátovými deskami.“. Žalobce navrhoval mj. výsledk I. M. a dalších zaměstnanců jako svědků. Správní orgán 1. stupně v odůvodnění rozhodnutí popsal jednání poškozeného a dále uvedl (str. 13 – 14): Postižený při ruční manipulaci s dřevotřískovými deskami si sám zvolil tento způsob manipulace jedním zaměstnancem, jakožto jeden z možných způsobů manipulace stanovených zaměstnavatelem. Postižený však při použití tohoto způsobu manipulace nedodržel stanovený postup tak, že by desky...odebíral postupně po jedné, a každou odebranou desku povinně opřel stabilně o stěnu, dokud by se nedostal k požadované desce. Za daného stavu tak obviněný jako zaměstnavatel nezajistil (náležitou organizací práce), aby při ruční manipulaci s dřevotřískovými deskami v danou dobu a na daném pracovišti byl postiženým správně použit a dodržen stanovený způsob manipulace ...Žalobce v odvolání namítal, že práci organizoval tak, aby na dílně byli vždy alespoň dvě osoby současně, a v době úrazu tam byli kromě poškozeného ještě další dva pracovníci J. B. aj. L. Sklad je přitom od dalších prostor oddělen jen velkými posuvnými dveřmi, které se neuzavírají. Další dva pracovníci byli od poškozeného několik metrů, slyšeli pád desek i volání poškozeného. Žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí pouze co do lhůty k uhrazení povinnosti ve výroku V., jinak rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl (str. 7 – 8), že žalobce nezajistil, aby byl stanovený pracovní postup dodržen. V průběhu přestupkového řízení nebyla podle žalovaného zjištěna žádná skutečnost, která by naznačovala, že účastník řízení vyvíjel jakoukoli snahu a starost o to, aby stanovené pracovní postupy byly ze strany jeho zaměstnanců také dodržovány a aby si zaměstnanci nevolili pracovní postupy svévolně. K žalobcově odvolací námitce žalovaný uvedl, že ...Navrhovaný výsledek svědků k prokázání blízké přítomnosti více osob na pracovišti v době úrazu odvolací orgán považuje za nadbytečný a nedůvodný, neboť o tomto není mezi rozhodujícími správními orgány a účastníkem řízení sporu a rovněž nemá ani vliv na prokázání spáchání předmětného správního deliktu. Obdobně lze považovat za nadbytečný důkaz předloženým půdorysným plánkem haly...Podstata spáchaného správního deliktu spočívá v tom, že účastník řízení nezajistil, aby jeho poškozený

zaměstnanec dodržel stanovený pracovní postup..., nikoli zda se poškozený nacházel ve skladu sám.

6. Podle § 5 odst. 1 písm. b) z.č. 309/2006 Sb., zaměstnavatel je povinen organizovat práci a stanovit pracovní postupy tak, aby byly dodržovány zásady bezpečného chování na pracovišti a aby zaměstnanci nebyli ohroženi padajícími nebo vymrštěnými předměty nebo materiály.
7. Žalobce byl uznán vinným za nesplnění části výše uvedeného ustanovení, tedy za porušení povinnosti organizovat práci tak, aby byly dodržovány shora uvedené zásady. Krajský soud připomíná, že předmětem přezkumu je rozhodnutí o přestupku (dříve správním deliktu), jde tedy o správní trestání, jehož stěžejní zásady byly opakovaně a jednoznačně vytýčeny judikaturou soudů rozhodujících ve správním soudnictví. Jednou z nejdůležitějších zásad je nesporně zásada nezaměnitelnosti výroku. *Výrok rozhodnutí o správním deliktu musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným* (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 15.1.2008 č.j. 2 As 34/2006-73). Jednoznačně, nezaměnitelně musí tedy být uveden konkrétní skutek, v němž je spatřováno porušení právních předpisů. V daném případě výrok III. rozhodnutí správního orgánu 1. stupně tyto požadavky nesplňuje. Dozvíme se z něj sice to, jak se určitého dne na určitém místě choval žalobcův zaměstnanec, avšak zcela chybí konkretizace způsobu spáchání skutku žalobcem – z výroku je zřejmé pouze to, že žalobce „neorganizoval“ práci tak, aby byly dodržovány zásady. Tato stěžejní vada je umocněna naprosto obecným odůvodněním rozhodnutí obou stupňů (viz citace v bodě 5. tohoto rozsudku), které se opět zabývá jen tím, jak zaměstnanec nedodržel postup stanovený žalobcem, a pak bez dalšího zdůvodnění učiní skok do bezpečí citací právních předpisů. To vše za situace, kdy žalobce konkrétně popisuje, jaká opatření zavedl, aby jeho zaměstnanci mohli dodržovat stanovené postupy (uspořádání pracoviště, počty přítomných zaměstnanců). Žalovaný dovedl nepřezkoumatelnost rozhodnutí k dokonalosti, když žalobcem namítané skutečnosti označil za nepodstatné pro věc, aniž by uvedl, co tedy považuje za podstatné. Tvrzení žalovaného, že žalobce nevyvíjel jakoukoli snahu, aby byly stanovené pracovní postupy dodržovány, je v rozporu s obsahem správního spisu, v němž se nacházejí čestná prohlášení žalobcových zaměstnanců o školeních i o ústním upomínání ze strany žalobcova jednatele.
8. Krajský soud tedy zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro nedostatek důvodů v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a zároveň také odvoláním napadené části rozhodnutí správního orgánu 1. stupně, a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Krajský soud poznamenává, že úkolem správních orgánů jistě není určovat zaměstnavatelům, jakým konkrétním způsobem mají bezpečně organizovat práci zaměstnancům, nicméně je na správních orgánech, aby vyložily pro věc rozhodující pojem (zde „organizovat“), shromáždily dostatek důkazních prostředků, náležitě je vyhodnotily, a konkrétně a přesvědčivě odůvodnily rozhodnutí.
9. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce byl v řízení procesně úspěšný. Jeho náklady tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady právního zastoupení (2 úkony právní služby po 3 100 Kč, 2x režijní paušál po 300 Kč – převzetí věci, sepsal žaloby, v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), náklady právního zastoupení pak byly navýšeny o příslušnou částku DPH. Soud uložil žalovanému zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokáta, který ho v řízení

zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 5. března 2020

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu